

תפ"ח 6862/03/21 - מדינת ישראל נגד אסלאם גבארה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 6862-03-21 מדינת ישראל נ' גבארה(עציר) ואח'

בפני
כבוד השופט עמי קובו - אב"ד
כבוד השופט מיכאל קרשן
כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
על ידי עו"ד שחף קליינמן שמעוני

נגד
הנאשם

אסלאם גבארה
ע"י ב"כ עוה"ד איהאב ג'לג'ולי, אלון טנקג'י ופאדי
בראנסי

גזר דין

רקע עובדתי

1. נגד הנאשם ונגד עלי סלימאן (להלן: **נאשם 2**) הוגש כתב אישום אשר ייחס לשניהם עבירות של ניסיון לרצח בצוותא, נשיאת נשק ותחמושת בצוותא וירי מנשק חם בצוותא. הנאשמים כפרו באשמה וההליך החל להתנהל.

בעיצומה של פרשת התביעה, לאחר שנפגע העבירה סיים את עדותו לפנינו, התקשרו הצדדים בהסדרי טיעון בעניינם של שני הנאשמים: כתב האישום תוקן, נאשם 2 הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של **סיוע לאחר מעשה** וצירף תיק שעניינו קשירת קשר לביצוע פשע. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של **ניסיון לרצח בצוותא, נשיאת נשק ותחמושת בצוותא וירי מנשק חם בצוותא**.

2. בהתאם להסדר הטיעון עם נאשם 2, שהורשע כאמור בביצוע עבירה של סיוע לאחר מעשה בלבד בהליך העיקרי ובעבירה של קשירת קשר לפשע בתיק הצירוף, נגזר עונשו ביום 15.11.2022 למאסר בפועל כימי מעצרו (כשנה), מאסרים על-תנאי, פיצוי בגובה 25,000 ₪ לנפגע העבירה וקנס בסך 3,000 ₪.

3. הסדר הטיעון עם הנאשם לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בין משפחתו של הנאשם למשפחתו של מ' (להלן: מ' או נפגע העבירה) קיים סכסוך אלים, במסגרתו נרצח בחודש אוקטובר 2020 בן משפחתו של מ'.

ביום 12.2.2021 בסביבות השעה 22:00 תוכנן להתקיים בטייבה מפגש בין נציגי ועדת הסולחה לבין נציגי משפחת הנאשם, בניסיון להשכין סולחה בין המשפחות.

באותו היום, בשעה 21:30 או בסמוך ישב מ' ברכבו בסמוך לתחנת הדלק בגשר טייבה, יחד עם חברו עבד מסארווה. באותה העת נהג נאשם 2 ברכב כשלצידו ישב הנאשם ומאחוריו ישב אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: האחר). נאשם 2 לא ידע מה נושאים עמם נאשם 1 והאחר ומה הם מתכננים לבצע. לבקשת הנאשם והאחר ביצע נאשם 2 סיבוב פרסה בכביש ליד תחנת הדלק, עד שנעצר בסמוך ובמקביל לרכבו של מ'.

בשלב זה ירד האחר מהמושב האחורי שמאחורי מושב הנהג, והנאשם ירד מצד הנוסע שליד מושב הנהג, כשאקדחים שלופים בידיהם. השניים נעמדו צמוד לחלון רכבו של מ', כשהם מכוונים את אקדחיהם לכיוון ראשו של מ'. הנאשם פנה למ' והטיח בו שהוא סעד בחרי. מ' אמר שאינו יודע מי זה סעד בחרי ושמם עבד רחים. האחר הטיח בו כי הוא שקרן וניגש לבדוק את לוחית הזהוי של הרכב.

באותה עת ירה הנאשם ירייה לכיוון האוויר, והאחר ירה גם הוא שתי יריות. או אז ירה הנאשם לכיוון קדמת הרכב והאחר ירה כ- 4-5 יריות נוספות לכיוון ראשו של מ', אשר הגן על ראשו באמצעות ידיו. אחר זאת חזרו הנאשם והאחר לרכבם ונאשם 2 נמלט בנסיעה מהירה מהמקום.

כתוצאה מהיריות נפגע מ' ופונה לבית החולים, כשהוא סובל מפצעי ירי מרובים בגפה תחתונה שמאלית, פגיעה עצבית פרוניאלית ברגל שמאל, 6 פצעי כניסת קליע בירך שמאל, פצע כניסת קליע בירך ימין, פצעי חדירה באצבעות ואמת יד שמאל, שיתוק של העצב ביד שמאל, שבר פתוח בכף יד שמאל, שבר מרוסק ברגל ושריר בעקב כף הרגל עם קליע תקוע במקום.

מ' אושפז ונותח פעמיים בבית החולים ושוחרר ביום 1.3.2021 לשיקום באשפוז, בשל צורך בעזרה סיעודית רבה ושיקום.

ראיות לעונש

5. המאשימה הגישה אסופת מסמכים רפואיים ואחרים הנוגעים למצבו של נפגע העבירה (תע/1).

מאסופת המסמכים עולה כי לאחר הירי התקבל מ' לחדר הלב בבית החולים. בסקירה ראשונית התגלו פצעי ירי מרובים בעיקר בגפה התחתונה השמאלית ובכף יד שמאל. אובחנו אצלו שברים פתוחים ונגרמו לו פגיעות עצביות משמעותיות. מ' עבר ניתוחים לקיבוע חלק מהשברים ותיקון עצבים שנפגעו. מ' שוחרר מבית החולים כשהוא נזקק

עמוד 2

לעזרה סיעודית רבה ואינו יכול להתנייד. אחר זאת עבר מ' ניתוח נוסף והליך שיקום ממושך בבית לוינשטיין, שבסופו שוחרר לביתו כשהוא מתנייד על קביים. מן החומר שהוגש עולה בבירור כי שיקומו של מ' לא הסתיים. הוא מוגבל מאוד בתנועותיו והצפי הוא שיסבול מהגבלות כל חייו.

כדי להקל על כאביו קיבל מ' רישיון לשימוש בקנאביס רפואי.

נוסף על האמור, אירוע הירי הותיר במ' צלקות נפשיות משמעותיות. מאז האירוע הוא נמצא במעקב פסיכיאטרי עקב הפרעת PTSD, ונוטל תרופות הרגעה. כן מקבל טיפול פסיכולוגי. פסיכיאטר שבדק אותו קבע לו נכות נפשית צמיתה בשיעור של 30%.

6. הוגש בעניינו של מ' תסקיר נפגע עבירה. התסקיר המלא חסוי מפני הנאשם, ועל כן הגיש שירות המבחן גם תמצית גלויה של המידע העובדתי הכלול בו.

מתמצית התסקיר עולה כי הניסיון לרוצחו מוטט וריסק את מהלך חייו של מ'. כמפורט בתסקיר, לאירוע השלכות פיזיות, נפשיות, תפקודיות, תעסוקתיות, כלכליות ובין אחרות על נפגע העבירה. נפגע העבירה הוכר כנכה בעל דרגת אי כושר בשיעור של 100% מיום הפגיעה ועד ליום 31.1.2022, ו-65% ממועד זה ועד ליום 31.5.2024. מ' אינו מסוגל להמשיך לעבוד ולהשתכר, והדבר פגע קשות במצבה הכלכלי של משפחתו. ההשלכות המלאות של הפגיעה בנאשם ובמשפחתו מפורטות בתסקיר המלא ומטבע הדברים לא יפורטו כאן. נאמר רק כי מדובר בפגיעה קשה, רב מערכתית ובעלת השלכות לא פשוטות על התא המשפחתי כולו.

מ' החל בטיפול פסיכולוגי (10 מפגשים). הוא זקוק להמשך טיפול, אך מטעמים אישיים נמנע מלהשתלב בטיפול במערכת הציבורית. מ' נעדר אמצעים כלכליים למימון טיפול פרטי. שירות המבחן העריך כי מ' זקוק להמשך ליווי וסיוע של גורמי טיפול וללא טיפול מצבו הרגשי עלול להחמיר עוד יותר עד כדי עיכוב שיקומו הפיזי.

כותבת התסקיר הביעה דעתה כי קיימת חשיבות להשית על הנאשם פיצוי כספי למ', כחלק מהכרה בפגיעה בו ובהשלכות הפגיעה על חייו ועל מנת לאפשר לנפגע העבירה להיעזר בטיפול ושיקום בדרך שיבחר.

7. מן הראוי לציין כי ממצבו הקשה של מ' יכולנו להתרשם גם באופן ישיר, במסגרת עדותו לפנינו טרם התקשרו הצדדים בהסדר הטיעון (עמ' 55-56, עמ' 76-77 לפרוטוקול).

8. ההגנה העידה לעונש את רואה החשבון, מר נידל עבד אל קאדר, לעניין רצונו של הנאשם לעבוד מגיל צעיר מאוד כעצמאי וסיועו של העד לנאשם בהיבטים אלה והתרשמותו החיובית מן הנאשם.

כן העידה הקרימינולוגית והעו"ס גב' מראם עאזם נאשף, שעוסקת רבות בתופעת האלימות בחברה הערבית.

העדה פגשה בנאשם ובבני משפחתו ועיינה בכתב האישום המתוקן ובהכרעת הדין. מחוות דעתה (נע/1) ומעדותה לפנינו עלה כי הנאשם סיפר לה שפעל במסגרת האירוע באימפולסיביות ובחוסר שליטה, מתוך פחד וחוסר אונים שנבעו מחששו כי מ' וחברו נסעו אחריו. לדעת העדה, הנאשם הוא צעיר נעדר דפוסים עברייניים מושרשים, ונראה כי נקלע ל"סיטואציה מסכנת", בתוכה פעל בחוסר שיקול דעת ובהיעדר שליטה בכעסיו. הנאשם החל להכיר בסיבות שהביאוהו לפעול כפי שפעל במסגרת האירוע ולתפיסת העדה יש לו פוטנציאל שיקומי, ככל שיקבל מענה הולם במסגרת שב"ס.

העיד גם מר חמאדה עאזם אבו יוסף, חבר ועדת הסולחה בטייבה, לעניין הניסיונות להביא לסולחה בין המשפחות. לדברי העד, אבי הנאשם בעצמו חבר בוועד הסולחה. בחקירתו הנגדית אישר העד כי במסגרת הסכסוך נפגעו עד היום רק מצד משפחתו של מ'.

עוד העידו מר חנן עאזם, על אודות אופיו הטוב של אבי הנאשם מר שי אדרי, על אודות סיועו החומרי של הנאשם למשפחות יהודיות לקראת חג הפסח.

תמצית טענות הצדדים

9. ב"כ המאשימה, עו"ד שחף קליימן שמעוני, עמדה בטעוניה על חומרתם המופלגת של מעשי הנאשם, שלדבריה מייצגים את האלימות הפושה בחברה הערבית, אלימות שהפכה למכת מדינה ואף למכת אזור המחייבת ענישה הולמת. לטענתה, במקרה דנן קרוב היה הנאשם מאוד להגשים את תכלית הירי בנפגע העבירה, קרי: המתתו. לא בשל מעשי הנאשם, אלא באורח נס, לא מת נפגע העבירה. עניין זה צריך לדעת התובעת למצוא ביטוי בעונש.

עוד עמדה התובעת על הנזקים הקשים וארוכי הטווח שנגרמו למ' כתוצאה ממעשי הנאשם (כמפורט בתסקיר נפגע העבירה ובמסמכים שהוגשו), על העובדה כי ניסיון הרצח בוצע באמצעות נשק חם (שעד היום לא נמסר לרשויות), ועל נסיבות הביצוע שהן החמורות ביותר שניתן להעלות על הדעת: ירי מטווח אפס בראשו וברגליו של הקורבן, במקום מרכזי בטבורה של עיר, במסגרת סכסוך פעיל ומדמם בין שתי משפחות כאשר הנאשם נמנה על חבורה מיומנת שתכננה והגתה את הירי במסגרת סכסוך בו מ' לא לקח כל חלק.

בהתבסס על פסיקה שהגישה טענה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם שנע בין 17 ל-20 שנות מאסר בפועל. התובעת ביקשה שבמקרה זה יינתן משקל גם לשיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד, ולכך שהודאת הנאשם באה רק לאחר עדותו של מ' על פני מספר ישיבות. התובעת עתרה לגזור על הנאשם עונש עיקרי של 18 שנות מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופיצוי משמעותי לנפגע העבירה.

10. ב"כ הנאשם, עוה"ד אלון טנקג'י ואיהאב ג'לג'ולי, מיקדו את טיעונם בתיקון שנעשה בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון. לדעת הסניגורים, תיקון זה, שבמסגרתו הובהר כי לא הנאשם הוא שירה לעבר ראשו של נפגע העבירה, מצדיק הקלה משמעותית בעונש. כן סבורים הם כי בגזירת דינו של הנאשם יש לתת משקל גם לעונש שנגזר על נאשם 2.

ב"כ הנאשם טענו כי יש לתת משקל לכך שאין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, הוא אדם צעיר, בן למשפחה נורמטיבית, שעבד והתפרנס מגיל צעיר. לטענתם, העונש שצריך להיגזר על הנאשם אינו "דו ספרתי". העונש גם צריך להתייחס לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה: הנאשם כאן הורשע מכוח דיני השותפות בלבד ולעניין תכנון המעשה נטען כי לא הורשע בעבירת הקשר.

ההגנה הגישה פסיקה לעונש וטענה כי עונשו של הנאשם צריך להיות "באזור 3 שנות מאסר".

11. הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע צער על מעשיו, וביקש לקבל הזדמנות.

דין והכרעה

12. בין משפחת נפגע העבירה למשפחת הנאשם נתגלע סכסוך. במסגרת הסכסוך הופגנה עד כה אלימות רק כלפי משפחתו של נפגע העבירה. לאורך השנים נעשו מאמצים לפתור את הסכסוך. ביום 12.2.2021 תוכנן להתקיים בטייבה מפגש בין נציגי ועדת הסולחה בעיר לבין נציגי משפחת הנאשם. בשל מעשי הנאשם וחבריו מפגש זה לא יצא אל הפועל.

כמחצית השעה לפני מועד המפגש ישבו שני אזרחים תמימים, מ' וחברו, ברכבו של מ' סמוך לתחנת הדלק בגשר טייבה. אל המקום הגיעו הנאשמים והאחר, ברכב בו נהג נאשם 2. רכב הנאשמים נעמד במקביל לרכבו של מ'. הנאשם והאחר ירדו ממנו כשאקדחים שלופים בידיהם. הם כיוונו האקדחים אל ראשו של מ' והחלו חוקרים אותו לזהותו.

משנחה דעתם (לאחר בירור שכלל בדיקת לוחית הזיהוי של הרכב) כי מ' משתייך למשפחה עמה מסוכסכת משפחתם שלהם, ביצעו הנאשם והאחר את הפעולות הבאות, כולן בכוונה לגרום למותו של נפגע העבירה: הנאשם ירה ירייה לכיוון האוויר והאחר ירה שתי יריות, הנאשם ירה לכיוון קדמת הרכב והאחר ירה כ- 4-5 יריות לכיוון ראשו של מ', בעוד מ' מגן על ראשו באמצעות ידיו.

כתוצאה מהיריות נפגע מ' ופונה לבית החולים. מ' סבל מפצעי ירי מרובים ברגל שמאל וביד שמאל. טיבן המדויק של הפגיעות, הטיפולים הרפואיים שקיבל נפגע העבירה והתוצאות ארוכות הטווח שלהן תוארו לעיל.

13. מעשים אלה שביצע הנאשם חמורים ביותר. הם הביאו לפגיעות קשות מאוד בגופו ובנפשו של מ'. הם הוציאו אותו ממעגל העבודה. חייו הוסטו לבלי שוב ממסלולם. יתר על כן, ככל הנראה רק בשל תושייתו של נפגע העבירה, שגונן באמצעות ידו השמאלית על ראשו והקליעים חדרו לידו ולא לראשו, נמנעה קטילתו.

בצדק טענה אפוא ב"כ המאשימה כי מעשי הנאשם מצויים ברף החומרה העליון של מעשי ניסיון הרצח.

14. זה המקום להבהיר כי אין כל מקום להשוואה בין המעשים שביצע נאשם 2 בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן לבין מעשי הנאשם. נאשם 2 לא ידע כי הנאשם והאחר נושאים עמם כלי נשק. הוא לא היה ער לכוונותיהם הרצחניות כלפי נפגע העבירה ולא היה שותף למעשיהם. מעשיו התמצו בסיוע לאחר מעשה, והעונש שנגזר עליו בהתאם להסדר הטיעון תואם את אשמו בתיק זה ובתיק הצירוף ואינו יכול לשמש אמת מידה לעונש שיש לגזור על הנאשם.

מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם

15. הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון לרצח בצוותא חדא (ובשתי עבירות נלוות). העונש הקבוע בצד עבירה זו הוא 20 שנות מאסר.

16. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם קדושת החיים וכן שלמות הגוף. כבר נפסק שזוהי חובתו של בית המשפט לנהוג ביד קשה כלפי מבצעי עבירה הבאים לקפח חיי אדם, גם כאשר קרבן העבירה נותר בחיים, ושבעבירה זו נתונה הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקולי הענישה האחרים [ע"פ 10025/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 43 לפסק דינו של כב' השופט ד' מינץ (10.8.2017); ע"פ 9045/16 אדנני נ' מדינת ישראל, פסקה 44 לפסק דינו של כב' השופט י' אלרון (7.3.2018); ע"פ 3879/21 סלומון נ' מדינת ישראל, פסקה 28 לפסק דינו של כב' השופט י' אלרון (10.8.2022), להלן: **עניין סלומון**].

17. נסיבות ביצוע העבירה תוארו לעיל. הנאשם והאחר הצטיידו באקדחים ותרזו אחר קורבן ממשפחת נפגע העבירה במטרה לפגוע בו. עובדות כתב האישום המתוקן מדברות אפוא במעשה מתוכנן, שבוצע בחבורה, ואין בנסיבות העניין כל משמעות לכך שהנאשם לא הורשע גם בעבירת הקשר. ביצוע העבירה גרם לקורבן לשורה של נזקים חמורים, וכפי שכבר ציינו עלול היה להביא למותו.

כיוון שהמעשה בוצע בשותפות מלאה ובצוותא חדא לא נוכל לקבל את טענת הנאשם כי חלקו היחסי בביצוע היה שולי או זניח יחסית לאחר, מה גם שלפי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם הצטייד אף הוא באקדח אותו כיוון לראשו של מ', ועשה בו שימוש שכלל ירי מטווח אפס לקדמת הרכב של נפגע העבירה.

אין אפוא בעובדה כי האחר הוא זה שלפי העובדות ירה בפועל לכיוון ראשו של המנוח ובעובדה שמעובדות כתב האישום המתוקן אין להסיק לחובת הנאשם כי היריות שירה הוא הן שפגעו במ', כדי להקלות מחומרת מעשיו של הנאשם אשר אף היה הראשון שפנה למ' לבירור זהותו.

18. בנסיבות העניין ברי כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה גבוהה.

19. מדיניות הענישה הנוהגת כלפי מעשי ניסיון לרצח שהביאו לפגיעה משמעותית בנפגע העבירה היא מדיניות מחמירה:

· בע"פ 6908/10 **דוד נ' מדינת ישראל** (2.1.2013) דחה בית המשפט העליון ערעור על חומרת העונש, 12 שנות מאסר, שנגזרו בבית משפט זה על אדם שקשר עם שניים אחרים קשר להמית את נפגע העבירה עמו היה מיוודד בעבר. המערער ירה לעבר המתלונן שנפגע בזרועו השמאלית. המתלונן ניסה להימלט אך המערער ירה בו שוב. ירייה אחת פגעה בגבו ושתיים נוספות החטיאו. המתלונן נפגע ונאלץ לעבור שני ניתוחים בזרועו וריאתו.

· בעניין **סלומון** דחה בית המשפט העליון ערעור על חומרת העונש, 15 שנות מאסר, שנגזרו בבית משפט זה (הרכב כב' הנשיאה ר' לורן) על מאבטח שירה באקדחו ירייה אחת מטווח קצר לעבר ראשו של אדם שהקים רעש שלא נשא בעיניו. כתוצאה ממעשי המערער עבר הקורבן סדרת ניתוחים מצילי חיים, אושפז למשך זמן ממושך וכיום מצבו סיעודי והוא סובל מקשיים קוגניטיביים משמעותיים.

מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחוזי באותו עניין עמד על 14 עד 18 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון קבע כי העונש שנגזר בסופו של יום מקל במידת מה עם המערער.

· בע"פ 241/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.7.2019) דחה בית המשפט העליון ערעור על חומרת העונש, 15 שנות מאסר בפועל, שנגזרו על אדם שמקץ שנה לאחר פרידתו מנפגעת העבירה, קבע עמה פגישה, ובמהלכה שלף סכין בה הצטייד מבעוד מועד, דקר את נפגעת העבירה בבטנה, שיסף את גרונה ודקר אותה דקירות מרובות בפלג גופה העליון. כתוצאה ממעשים אלה סבלה המתלוננת מקריסת שני צדי הריאות, מדימום בחלל הבטן, מקרעים בכבד ומחתכים רבים במקומות שונים בגוף, היא נותחה בבית החולים ואושפזה במשך שבוע.

ראוי לציין כי המערער באותו הליך הורשע גם בתקיפה נוספת, קודמת בזמן, של אותה מתלוננת, אך מדובר היה במעשה קל ערך באופן יחסי.

· בע"פ 3509/17 **בלאיי נ' מדינת ישראל** (8.7.2019) דחה בית המשפט העליון ברובו ערעור מדינה נגד קולת העונש, 14 שנות מאסר בפועל, שנגזרו על אדם שניסה לרצוח אישה במכות גרזן בראשה. נפגעת העבירה הובהלה לבית החולים במצב אנוש, עברה מספר ניתוחים, ולאחר ששהתה בבית החולים במשך חודש ימים, שהתה כחודשיים נוספים בבית לוינשטיין. כיום סובלת המתלוננת מחולשה בפלג גופה, וכן איבדה את ראייתה באחת מעיניה.

בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה לאחר שמצא כי העונש שהושת אינו חורג מן הראוי במידה המצדיקה התערבות ערכאת הערעור. יצוין כי הערעור התקבל בכל הקשור לגובה הפיצוי למתלוננת, וזה הוכפל מ-50,000 ₪ ל-100,000 ₪.

· בע"פ 4144/17 **חרוטדינוב נ' מדינת ישראל** (22.3.2018) דחה בית המשפט העליון ערעור נגד חומרת

העונש, 14 שנות מאסר בפועל, שנגזר על מי שהורשע בניסיון לרצח על כך שהצטייד בשני סכינים ודקר באמצעותם את שכנו, משכיר הדירה בה התגורר המערער, 11 פעמים בכל חלקי גופו, כאשר 3 מהדקירות עלולות היו להיות קטלניות. נפגע העבירה באותו עניין הועבר לטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם, אושפז במשך חודש ואך בנס ניצלו חייו.

· בע"פ 6962/17 **קשת נ' מדינת ישראל** (24.8.2020) דחה בית המשפט העליון ערעור על חומרת העונש, 18 שנות מאסר בפועל, שנגזר על אדם שגילה עניין חולני במוות ויום בהיר אחד התנפל על רעו ובאמצעות סכין ניסה להורגו. כתוצאה ממעשי המערער נגרמו למתלונן חתך רוחבי בצוואר; קרע בסרעפת; חתך בכבד; שבר בצלע; "חזה אויר", ועוד. המתלונן עבר ניתוח לתיקון הקרע בסרעפת והכנסת נקז אוויר. בנוסף, נגרמו למתלונן חתכים בכף ידו הימנית, בשתי אצבעות וחתך באצבע נוספת שגרם לקרע בעורק ובעצב, והוא נזקק לניתוח אורתופדי לתיקון הקרע.

יצוין כי בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש ההולם את מעשי אותו מערער על 14 עד 19 שנות מאסר בפועל.

· בע"פ 2910/09 **קאסיה נ' מדינת ישראל** (21.11.2011) דחה בית המשפט העליון ערעור על חומרת העונש, 17 שנות מאסר בפועל, שנגזר על המערער עקב הרשעתו בעבירות של ניסיון לרצח וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות בגין המעשה הזה: על רקע חשדו כי רעייתו בוגדת בו הצטייד המערער בסכין, ולנגד עיני ילדיהם הקטנים של השניים דקר את המתלוננת דקירות רבות בפלג גופה העליון (ולאחר מכן דקר את עצמו).

· בתפ"ח (מחוזי ב"ש) 51088-01-15 **מדינת ישראל נ' מסעד** (6.4.2017) גזר בית המשפט המחוזי 18 שנות מאסר בפועל ופיצוי בשיעור המירבי, על נאשם שהורשע בניסיון לרצח על כך שירה באקדח, ממרחק קצר, לעבר ראשו של מנהל מחלקת הגביה במועצה המקומית ערערה, וגרם לו לפגיעות קשות בשתי העיניים המוגדרות כעיוורון מלא, לשברים בעצמות הגולגולת ומפרצת בכלי דם במוח. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון - נדחה לאחר שהמערער שמע את הערות בית המשפט [ע"פ 3810/17 **מסעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2019)].

· בתפ"ח (מחוזי מר') 4710-11-18 **מדינת ישראל נ' TESFA MARIAM IMSAIE** (19.9.2021) גזר בית משפט זה (הרכב הנשיאה ר' לורך) 17 שנות מאסר בפועל על נאשם שניסה לרצוח אישה עמה קיים מגע אינטימי. הנאשם אחז בלבנת בניין וחבט באמצעותה בפניה של נפגעת העבירה מספר פעמים - חבטות שגרמו לשלושה מוקדים שונים של שברים בגולגולתה. לנפגעת העבירה נגרם נזק מוחי קשה. בית המשפט העמיד את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה על 15 עד 20 שנות מאסר וגזר על הנאשם 17 שנות מאסר בפועל ופיצוי. תלוי ועומד ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נגד חומרת העונש (ע"פ 7039/21).

20. עיון בפסיקה שהגישה ההגנה לעיונו מלמד כי זו אינה יכולה לשמש אמת מידה ראויה לרמת הענישה הנוהגת בעבירות של **ניסיון לרצח** בנסיבות דומות:

כך, בע"פ 5195/11 **מדינת ישראל נ' ריאן** (28.3.2012) קיבל בית המשפט העליון ערעור מדינה על עונש בן 4 שנות מאסר בפועל, שגזר בית המשפט המחוזי על אדם שהורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה (ולא ניסיון לרצח) בגין ירי שביצע מטווח קרוב בידו של מתלונן, והעמיד את העונש על 5 שנות מאסר, בציינו כי ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין; בתפ"ח (מחוזי חי') 35109-11-13 **מדינת ישראל נ' איראימוב** (9.7.2015), גזר בית המשפט המחוזי במקרה יחיד ומיוחד עונש של 6 חודשי מאסר בפועל תוך סטייה לקולה מטעמי שיקום ממתחם העונש ההולם, וזאת בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות; גם בת"פ (מחוזי חי') 25847-12-21 **מדינת ישראל נ' בסול** (1.2.2023) נגזר עונשו של נאשם שהורשע בעבירה של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות; גם ע"פ 458/14 **אדרי נ' מדינת ישראל** (29.1.2015) לא עסק בעבירה של ניסיון לרצח, אלא בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, וההפחתה בעונש של אחד המערערים שם נעשתה מתוך הכרה בחלקו הפחות במעשה.

21. בהתאם לכל האמור לעיל, ולאחר שנתנו דעתנו לעקרון המנחה בענישה, המחייב קיומו של יחס הולם בין מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש, מצאנו לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם בין 12 ל-17 שנות מאסר בפועל.

גזירת העונש

22. הנאשם תכנן לפגוע בבני משפחת נפגע העבירה. הוא גיבש החלטה לרצוח את מ'. הוא עשה כן ביחד עם אחר. הוא והאחר הצטיידו לשם כך באקדחים טעונים. הוא והאחר ירו באוויר ולעבר מ'.

23. הוגשה לנו חוות דעת פרטית מטעם גב' מראם עאזם נאשף, הנשענת בין היתר על טענת הנאשם כי פעל מתוך לחץ וחשש שנבעו מכך שמ' עקב אחריו. ברם, טענה זו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה לפנינו, ובנסיבות אלה עלינו לקבוע כי פעל במסגרת סכסוך המשפחות האלים.

נראה אפוא כי ישנו צורך ממשי בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת, ויש סיכוי של ממש שהטלת עונש מאסר כבד תביא להרתעתו, ואף תמנע את יכולתו לעשות כן.

24. המעשה שביצע הנאשם נמצא כאמור בקצה העליון של עבירות האלימות הפושות לצערנו בחברה הישראלית. התעוזה שהפגין מצדיקה לדעתנו החמרה בעונש לצרכי הרתעת הרבים.

25. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן רק לאחר שנשמעה לפנינו עדות נפגע העבירה במלואה, על פני שלוש ישיבות. כתב האישום אכן תוקן באופן ממשי לקולה, אך גם כתב האישום המתוקן ייחס לנאשם את אותן עבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי. בנסיבות אלה זכאי אמנם הנאשם להקלה משמעותית בעונש, אך לא כפי

שראו היה להקל עמו לו היה מודה בתחילת ההליך וחוסך את עדות נפגע העבירה.

26. עוד זקפנו לזכות הנאשם את העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות, את הפגיעה של עונש המאסר במשפחתו ובו, לרבות בשל גילו הצעיר, את כך שהפקיד לזכות נפגע העבירה פיצוי בסך 90,000 ₪, את מעצרו הממושך וכן את מכלול נסיבותיו כפי שאלה הובאו לפנינו בשלב הטיעון לעונש.

27. לאחר ששקלנו את כלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לקולה ולחומרה, החלטנו להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו (אך לא ברף התחתון).

עוד ראינו לפצות את נפגע העבירה באופן משמעותי על הנזקים הרבים והקשים שהסב לו הנאשם, ונזכיר בעניין זה את ההלכה הקובעת כי פיצוי בהליך פלילי הוא עונש שמאפשר להעניק לקורבן פיצוי מהיר, שאינו כפוף לכל שלבי פסיקת הפיצוי בהליך אזרחי [דנ"פ 5625/16 **אסרף נ' טווק בוקובזה** (13.9.2017)], ואת הפסיקה המושרשת, שלפיה אין בין פיצוי פלילי לבין יכולתו הכספית של הנאשם ולא כלום [ראו, מני רבים, ע"פ 6882/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (11.11.2015), פס' 22 לפסק דינו של כב' השופט ס' ג'ובראן].

28. אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

· **מאסר בפועל בן 13 שנה**, החל מיום מעצרו 18.2.2021.

· מאסר על תנאי בן 18 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע, או עבירת נשק מסוג פשע.

· מאסר על תנאי בן 9 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, או עבירת נשק מסוג עוון.

· פיצוי בסך 230,000 ₪. סך של 90,000 ₪ כבר הופקד והוא יועבר לנפגע העבירה בהתאם לפרטים שתמציא המאשימה למזכירות. יתרת הסכום תשתלם ב-28 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.7.2023.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט, אב"ד